Chiar dac-ar fi să-ndur din greu,
dureri şi lanţuri, şi ruşine,
/: ajută-mi Dumnezeul meu,
să nu pot să mă las de Tine! (bis 1) :/

Chiar dac-ar fi să fiu răpit,
şi-n noapte dus de mâini haine,
/: oricât închis şi chinuit,
să nu pot să mă las de Tine! (bis 1) :/

Chiar dac-ar fi să mi se ia
tot ce-am avut pe lângă mine,
/: sărac şi gol de-aş rămânea,
să nu pot să mă las de Tine! (bis 1) :/

Chiar dac-ar fi să zac flămând,
bolnav şi-uitat la uşi străine,
/: lovit şi alungat, nicicând
să nu pot să mă las de Tine! (bis 1) :/

Chiar dac-ar fi cei dragi ai mei,
răpiţi şi duşi de lângă mine,
/: zdrobit de dorul după ei,
să nu pot să mă las de Tine! (bis 1) :/

Chiar dac-ar fi să ştiu că mor
departe dus în zări străine,
/: tânjind de-al casei mele dor,
să nu pot să mă las de Tine! (bis 1) :/

Chiar dac-ar fi să fiu ucis,
de cei cu mâini de sânge pline,
/: până-la sfârşit să spun deschis,
că nu pot să mă las de Tine! (bis 1):/

Iar după toate-acestea, Sus,
tot ce-mi doresc eu de la Tine,
/: e să se vad-atunci, Isus,
că-i harul Tău - ce-n veci mă ţine! (bis 1):/